

Udskriftsdato: 21. december 2025

FOU nr 2006.158 (Gældende)

Aktindsigt i oplysninger om Københavns Kommunes udgifter til graffitikonsulent

Ministerium: Folketinget

Opfølgning / Opfølgning til

LOV nr 572 af 19/12/1985 12

Aktindsigt i oplysninger om Københavns Kommunes udgifter til graffitikonsulent

Resumé

En journalist klagede til ombudsmanden over Københavns Kommunes afslag på aktindsigt i fakturaer der viste hvor store udgifter kommunens bygge- og teknikforvaltning havde haft til en graffitikonsulent mens "Stop Graffiti"-kampagnen kørte. Statsamtet København havde tiltrådt afslaget.

Afslaget blev givet med henvisning til offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Myndighederne mente at udlevering af fakturaerne ville medføre en nærliggende risiko for at konsulentvirksomheden led økonomisk skade. Myndighederne henviste bl.a. til at konkurrerende virksomheder kunne misbruge oplysninger om virksomhedens økonomiske situation og/eller kopiere virksomhedens koncept.

Ombudsmanden var enig i at fakturaerne indeholdt oplysninger om drifts- og forretningsforhold, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Ombudsmanden mente dog ikke at det var sandsynligt at aktindsigt i fakturaerne kunne have væsentlig økonomisk betydning for konsulentfirmaet. Undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, var derfor ikke anvendelig.

På den baggrund henstillede ombudsmanden til Statsamtet København at genoptage sagen. (J.nr. 2005-0087-101).

En journalist, A, anmodede den 28. januar 2002 Københavns Kommune om aktindsigt i "de dokumenter der udspecificeret viser hvor stor en udgift Bygge- og Teknikforvaltningen har haft til konsulentbistand ydet af konsulent (B), i tidsperioden siden Stop Graffiti-kampagnen startede."

Den 7. februar 2002 sendte Københavns Kommune A betalingsbilag og oversigter over de beløb der i 1999, 2000 og 2001 var udbetalt til B.

Den 9. februar 2002 bad A om aktindsigt i de kvitteringer og regninger som B havde afleveret til kommunen forud for disse udbetalinger.

Den 21. marts 2002 meddelte Københavns Kommune A afslag på hans anmodning idet kommunen henviste til "offentlighedslovens § 12, 2.". Kommunen oplyste at den havde vurderet at der var en nærliggende risiko for at der af konkurrencemæssige grunde ville blive påført B et økonomisk tab ved udlevering af dokumenterne.

Den 3. april 2002 klagede A til Indenrigs- og Sundhedsministeriet over kommunens afslag på aktindsigt.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelte ved brev af 7. februar 2003 at ministeriet ikke mente at kommunen havde konkretiseret hvilke økonomiske skadevirkninger for B der kunne være tale om ved imødekomme af anmodningen om aktindsigt. Ministeriet fandt herefter ikke at kommunen med den anførte begrundelse havde været berettiget til at undtage de ønskede dokumenter fra aktindsigt under henvisning til offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

Ministeriet bad på den baggrund Københavns Kommune om at genoptage sagen.

I et brev af 29. juli 2003 meddelte Københavns Kommune Indenrigs- og Sundhedsministeriet at det fortsat var kommunens opfattelse at betingelserne for at undlade aktindsigt efter § 12, stk. 1, nr. 2, var til stede. Kommunen henviste til en udtalelse af 25. april 2003 fra advokat C der var afgivet på vegne af graffitikonsulent B. I udtalelsen var bl.a. følgende anført:

”Dersom (A) fik aktindsigt i min klients fakturaer m.v., ville dette være ensbetydende med, at (A) fik kendskab til min klients drifts- og/eller forretningsforhold, der er af væsentlig økonomisk betydning for min klient og hans virksomhed, og dette ville kunne påføre min klient en væsentlig og nærliggende risiko for økonomisk tab.

...

I forbindelse med min klients arbejde for Københavns Kommune, har min klient i samråd med Københavns Kommune udviklet et særligt koncept, der må siges at være unikt, og hvor min klient i sin programudvikling og udbygning af sit netværk har formået effektivt og på en prisbillig måde at opnå betydelige resultater i bekæmpelsen af graffitihærværket.

Det er af væsentlig betydning for min klient, at ikke andre får aktindsigt i min klients fakturaer, idet disse indeholder detailoplysninger, som er tredjemand uvedkommende. Eksempelvis indeholder adskillige af fakturaerne oplysninger om min klients netværk, idet adskillige af de tidligere fakturaer indtil ultimo 2001 og primo 2002 indeholder sådanne interne specifikationer om, bl.a. hvem min klient har haft kontakt med, møder med etc., og det vil kunne skade min klient, dersom tredjemand og i særdeleshed konkurrenter får kendskab til min klients samarbejdspartnere og interne faglige netværk.

Min klient betragter det i fakturaerne anførte som sine forretningshemmeligheder, og han risikerer, at dersom (A) eller andre får kendskab til hans samarbejdspartnere, vil disse muligvis ikke længere samarbejde. Dette vil jeg behandle nedenfor, når jeg fremkommer med mine bemærkninger om ansøgerens stilling og identitet.

Et andet væsentligt aspekt er det, at Københavns Kommune har fået det af min klient udførte arbejde tilbudt til et markant lavt timehonorar, som ligger langt under det, min klient får i timehonorar fra sine øvrige kunder.

Dersom den af min klient ydede rabat til Københavns Kommune bliver ’offentlig’, er der en nærliggende risiko for, at min klients øvrige kunder af naturlige grunde vil kræve den samme særrabat tilbudt, som er givet til Københavns Kommune. Det er åbenbart, at min klient enten må tilbyde den samme rabat til andre kunder eller må imødesee, at han risikerer at miste de pågældende kunder. Under alle omstændigheder vil dette også påføre min klient et væsentligt tab, som jo ikke var hensigten med at give andre aktindsigt.

...

Når henses til indholdet af mange af min klients fakturaer, må det konstateres, at disse indeholder sådanne personfølsomme og økonomiske oplysninger, således at disse efter konkret skøn må antages at indebære en sådan stor og nærliggende risiko for, at min klient ikke mindst i forhold til konkurrenter vil blive påført et betydeligt økonomisk tab, hvilket offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, jo netop skal beskytte min klient imod.

...”

Indenrigs- og Sundhedsministeriet sendte den 26. august 2003 kopi af kommunens brev af 29. juli 2003 med bilag. Materialet blev sendt under henvisning til en telefonisk anmodning A havde fremsat over for ministeriet.

A kommenterede det fremsendte materiale i et brev til ministeriet af 4. november 2003. A’s brev krydsede imidlertid ministeriets brev til A af 6. november 2003 hvori ministeriet meddelte at det var ministeriets opfattelse at grundlaget for at undtage de omhandlede fakturaer efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, nu var tilstrækkelig konkretiseret. Ministeriet henviste i den forbindelse til kommunens brev af 29. juli 2003 med bilag.

I brevet af 6. november 2003 meddelte ministeriet tillige at det anså kommunens brev af 29. juli 2003 for at være en ny afgørelse, og at kommunen derfor skulle have meddelt A denne afgørelse med en begrundelse efter forvaltningslovens § 24. Ministeriet havde gjort kommunen bekendt med sin opfattelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet besvarede den 21. november 2003 A's ovennævnte brev af 4. november 2003. Ministeriet mente ikke at det A anførte i brevet, gav ministeriet anledning til at genoptage sagen. Ministeriet sendte derimod A's kommentarer videre til kommunen med henblik på at kommunen kunne tage stilling hertil i forbindelse med kommunens meddelelse af sin afgørelse til A.

Den 14. december 2003 klagede A hertil over afslaget på aktindsigt – og over at Indenrigs- og Sundhedsministeriet ikke havde afventet A's kommentarer til kommunens brev af 29. juli 2003 med bilag før ministeriet traf afgørelse i sagen. Ifølge A's klage til mig havde han ultimo august 2003 gjort ministeriet telefonisk opmærksom på at han ville kommentere kommunens brev med bilag.

Kommunen meddelte den 9. januar 2004 A sin afgørelse om afslag på aktindsigt og anførte i den forbindelse bl.a. følgende:

”Efter fornyet gennemgang af sagen er det forvaltningens samlede vurdering, at betingelserne for at undlade aktindsigt jf. Offentlighedsloven § 12 fortsat er til stede.

Dette er med baggrund i, at advokaten bl.a. har henvist til, at (B) i forbindelse med sit arbejde for Københavns Kommune i samråd med kommunen har udviklet et særligt koncept, og at (B) i sin programudvikling og udbygning af sit netværk har formået effektivt og på en prisbillig måde at opnå betydelige resultater i bekæmpelse af graffitihærværket. Advokaten har videre henvist til, at det er af væsentlig betydning for (B), at der ikke meddeles aktindsigt i hans fakturaer, da disse indeholder detailoplysninger om hans netværk, samarbejdspartnere m.v. Advokaten har herudover henvist til, at (B) udfører arbejde for Københavns Kommune med en betydelig særrabat, og at en offentliggørelse af denne rabat kan betyde et væsentligt tab for (B) i form af tilsvarende rabatkrav fra andre kunder eller tab af kunder.”

I anledning af A's klage til mig bad jeg den 12. januar 2004 Indenrigs- og Sundhedsministeriet om en udtalelse om sagen. Jeg bad om at ministeriet forinden indhentede en udtalelse fra Københavns Kommune. Jeg bad om at myndighederne i deres udtalelser bl.a. kom ind på om A burde have været partshørt over advokat C's udtalelse, og om myndighederne ved vurderingen af sagen havde inddraget offentlighedslovens § 12, stk. 2.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet redegjorde i en udtalelse af 23. april 2004 til mig for afslaget på aktindsigt efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Ministeriet anførte desuden at fakturaerne alene indeholdt oplysninger vedrørende de forhold som havde begrundet afslaget på aktindsigt, hvorfor ministeriet ikke havde haft anledning til at anmode Københavns Kommune om at foretage en vurdering efter offentlighedslovens § 12, stk. 2.

Ministeriet havde i øvrigt sendt sagen til videre foranstaltning hos Statsamtet København eftersom det almindelige tilsyn med Københavns Kommune pr. 1. januar 2004 var overgået til Statsamtmanden for Københavns Amt.

Den 11. maj 2004 meddelte Statsamtet København mig at statsamtet ville tage sagen op til vurdering i forhold til spørgsmålet om hvorvidt A skulle have været partshørt over udtalelsen af 25. april 2003 fra advokat C. Tilsynet fandt ikke grundlag for at tage spørgsmålet om delvis aktindsigt efter offentlighedslovens § 12, stk. 2, op til fornyet behandling.

Som følge af at statsamtet nu havde taget en del af sagen op til behandling, meddelte jeg i brev af 10. juni 2004 A at jeg ikke mente det var hensigtsmæssigt at jeg på daværende tidspunkt fortsatte min behandling af sagen.

Den 11. november 2004 udtalte Statsamtet København at Københavns Kommune skulle have partshørt A over udtalelsen af 25. april 2003 fra advokat C inden afgørelsen blev truffet. Statsamtet fandt dog ikke at den manglende høring af A havde haft konkret væsentlig betydning for sagens afgørelse, idet kommunen havde været i besiddelse af A's bemærkninger forud for kommunens afgørelse af 9. januar 2004.

Den 6. januar 2005 klagede A til mig over myndighedernes afslag på aktindsigt. I anledning heraf indhentede jeg fra Københavns Kommune kopi af de fakturaer som kommunen har afslået at give A aktindsigt i. Jeg har dog ikke modtaget kopi af fakturaerne for 1999 hvilket ifølge kommunens brev af 11. marts 2005 skyldtes at kommunen opbevarer fakturaer og lignende i fem år.

Med brev af 13. maj 2005 bad jeg Statsamtet København og Københavns Kommune om en udtalelse om sagen. Jeg bad særligt om at myndighederne redegjorde for hvorfor myndighederne mente at grundlaget for at undtage fakturaerne fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, var til stede. Jeg henviste i den forbindelse til forarbejderne til bestemmelsen og til praksis vedrørende anvendelsen af bestemmelsen.

Københavns Kommunes udtalelse af 12. september 2005 var vedlagt en supplerende udtalelse fra advokat C af 23. august 2005. Advokaten anførte heri bl.a.:

”Min klient har med rette været dybt bekymret over, at nævnte person skulle have aktindsigt i min klients kontrakter og fakturaer. Baggrunden herfor er bl.a., at min klient med rette frygter, at de dokumenter hidrørende fra min klient, i hvilke der evt. gives (A) aktindsigt, i løbet af ganske kort tid vil blive udlagt på Internettet. Dette vil kunne være dybt ødelæggende for min klients virksomhed.

Baggrunden for min klients ovennævnte frygt baserer sig på et helt konkret eksempel, som jeg skal redegøre for i det nedenstående, ligesom jeg samtidig herved skal dokumentere oplysningen:

Københavns Kommune har siden år 2000 optalt mængden og omfanget af graffiti i København. Den bliver optalt på 1 km lange strækninger, der indtil år 2003 blev fastlagt af Københavns Kommune i samråd med firmaet (D) og min klient. Den førnævnte (A) udbad sig i 2002 aktindsigt i, hvilke ruter der blev optalt graffiti i. Der blev givet (A) aktindsigt med den konsekvens, at der fra 2002 blev udlagt oplysninger om ruterne på (magasinet E)’s hjemmeside. Hjemmesiden er signeret (A). Til illustration fremsender jeg vedlagt kopi af hjemmesiden.

Efter at ruterne var blevet offentliggjort på (E)’s hjemmeside, kunne det konstateres, at ejendommene på de pågældende ruter blev særdeles hyppigt overmalet. De omkringliggende områder var derimod slet ikke overmalet på samme måde.

Det medførte den ændring, at Københavns Kommune ikke længere ønskede at deltage i fastlæggelsen af ruterne, således at de omhandlede ruter herefter alene blev fastlagt af (D) og min klient. Der blev herefter udarbejdet 8 nye ruter i København, som i modsætning til tidligere ikke var omfattet af (A)’s aktindsigt. Det var jo nu overgået til privat regi og var derfor ikke genstand for (A)’s aktindsigt.

Efter at ruterne ikke blev offentliggjort på (E)’s hjemmeside, medførte dette et voldsomt fald i graffiti-malerierne på de udvalgte ruter.

Dersom der gives aktindsigt i min klients forretningsdokumenter, herunder kontrakter og fakturaer m.v., er der en betydelig risiko for, at oplysningerne vil blive offentliggjort på Internettet til betydelig skade for min klients virksomhed.

Jeg kan i øvrigt henvise til det, der tidligere er meddelt Københavns Kommune i mine skrivelser, senest skrivelse af 7/10 2004.”

Københavns Kommune refererede i udtalelsen af 12. september 2005 det advokat C havde anført i sin udtalelse af 25. april 2003. Under henvisning hertil og til advokatens udtalelse af 23. august 2005 mente Københavns Kommune at der var grundlag for at undtage fakturaerne fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Herudover anførte kommunen at der ikke var grundlag for at meddele delvis aktindsigt efter offentlighedslovens § 12, stk. 2, eftersom fakturaerne stort set alene indeholdt oplysninger om de forhold der begrundede afslaget på aktindsigt.

Statsamtet København henholdt sig i udtalelsen af 7. oktober 2005 til Indenrigs- og Sundhedsministeriets udtalelse af 6. november 2003. Statsamtet var således af den opfattelse at der med advokat C’s

udtalelse af 25. april 2003 var tilvejebragt den krævede konkretisering af den tabsrisiko der var forudsat i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

Statsamtet anførte i tilknytning hertil følgende:

”...

Som anført i Indenrigs- og Sundhedsministeriets udtalelse af 23. april 2004 ses de pågældende fakturaer (i alt væsentligt alene) at indeholde oplysninger, som er relateret til forhold omkring netværk, samarbejdspartnere, mødeafholdelse og timehonorar.

Tilsynet tilføjer, at fakturaerne herudover indeholder enkelte oplysninger om bestemte anvendte arbejdsmetoder.

Udlevering af de i fakturaerne indeholdte oplysninger vil efter tilsynets opfattelse indebære en særdeles nærliggende risiko for, at konsulentvirksomheden påføres skade ved, at tredjemand på grundlag heraf med henblik på konkurrerende virksomhed vil kunne misbruge oplysninger om virksomhedens økonomiske situation og/eller kopiere (dele af) virksomhedens særlige koncept.

...”

Jeg orienterede B med brev af 12. oktober 2005 om indholdet af myndighedernes udtalelser og bad om hans eventuelle bemærkninger hertil. Jeg hørte ikke fra B i den anledning.

Ombudsmandens udtalelse

”Omfanget af min undersøgelse

Ved min undersøgelse af sagen har jeg koncentreret mig om selve aktindsigtsspørgsmålet. Jeg har således ikke taget stilling til eksempelvis klagepunktet om Københavns Kommunes sagsbehandlingstid ved enkelte sagsbehandlingsskridt. Jeg har endvidere ikke taget selvstændig stilling til om den af Københavns Kommune begåede partshøringsfejl var væsentlig, jf. afgørelsen af 11. november 2004 fra Statsamtet København.

Jeg henviser til ombudsmandslovens § 16, stk. 1, hvorefter ombudsmanden afgør om en klage – eller enkelte dele af en klage – giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Som nævnt ovenfor, har jeg kun modtaget kopi af fakturaer fra 2000-2001 fra Københavns Kommune. Retten til aktindsigt omfatter alene de dokumenter myndigheden rent faktisk er i besiddelse af, og min vurdering af hvorvidt kommunen havde hjemmel til at afslå begæringen om aktindsigt, har derfor kun omfattet de fakturaer jeg har fået af kommunen.

Jeg har i øvrigt udskilt spørgsmålet om kommunens manglende bevaring af fakturaerne for 1999 til undersøgelse i en sag jeg har rejst af egen drift efter ombudsmandslovens § 17, stk. 1. Jeg vil orientere Dem om udfaldet af denne sag.

Myndighedernes afslag på aktindsigt

Myndighederne har afvist at give Dem aktindsigt i fakturaerne under henvisning til offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. Denne bestemmelse og bestemmelsen i samme lovs § 12, stk. 2, har følgende indhold:

’§ 12. Retten til aktindsigt omfatter ikke oplysninger om

...

2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningen angår, at begæringen ikke imødekommes.’

Stk. 2. Omfattes kun en del af et dokument af bestemmelsen i stk. 1, skal den pågældende gøres bekendt med dokumentets øvrige indhold.’

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, er en undtagelsesbestemmelse der under de omstændigheder som er angivet i bestemmelsen, giver adgang til at fravige udgangspunktet i offentlig-

hedslovens § 4, stk. 1, hvorefter enhver har ret til at gøre sig bekendt med indholdet af dokumenter der er indgået i administrativ sagsbehandling.

Som det fremgår af bestemmelsen i § 12, stk. 1, nr. 2, kan oplysninger om drifts- eller forretningsforhold eller lignende kun undtages fra de almindelige regler om aktindsigt for så vidt det er af væsentlig betydning for den person eller virksomhed oplysningerne angår, at begæringen om aktindsigt ikke imødekommes.

Efter forarbejderne til loven er bestemmelsen i § 12, stk. 1, nr. 2, kun anvendelig hvis indrømmelsen af aktindsigt efter et konkret skøn må antages at indebære en nærliggende risiko for at der – typisk af konkurrencemæssige årsager – påføres den pågældende person eller virksomhed skade, navnlig et økonomisk tab af nogen betydning, jf. Folketingstidende 1984/85, tillæg B, sp. 3088 f. Som eksempler på vurderinger efter den nævnte bestemmelse og grundlaget herfor henviser jeg til de sager der er omtalt i Folketingets Ombudsmands beretning for 1979, s. 294, for 1983, s. 175, og for 1987, s. 242. Se også John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (1998), s. 225 ff.

I tvivlstilfælde bør der indhentes en udtalelse fra den hvis interesse kan være til hinder for at begæringen om aktindsigt imødekommes, jf. pkt. 42 i Justitsministeriets vejledning til offentlighedsloven.

Københavns Kommune har indhentet udtalelser fra (B)'s advokat (C) til belysning af spørgsmålet om hvorvidt aktindsigtsbegæringen bør imødekommes.

På baggrund af disse udtalelser er myndighedernes afslag på aktindsigt nærmere begrundet i 1) at (B) i forbindelse med sit arbejde for Københavns Kommune har udviklet et særligt forretningskoncept. Han har i den forbindelse opbygget et betydeligt netværk, og fakturaerne indeholder oplysninger om dette netværk. Afsløring af oplysningerne om netværket vil kunne bevirke dels at konkurrenter vil kunne kopiere (dele af) det særlige koncept, dels at (B)'s samarbejdspartnere vil opgive samarbejdet, og (B)'s virksomhed vil dermed lide skade, og 2) at det fremgår af fakturaerne at (B) har givet Københavns Kommune rabat. Der vil dermed ved offentliggørelse heraf være en nærliggende risiko for at andre kunder vil kræve den samme særrabat, eller at (B) vil miste kunder. (B) vil hermed lide tab.

Jeg har gennemgået de omhandlede fakturaer fra (B) til Københavns Kommune.

Der er tale om i alt 21 fakturaer fra (B) til Københavns Kommune. Fakturaerne angår alle det arbejde som er udført i den eller de forudgående måned(er). Arbejdet er i stort set alle fakturaer opdelt i 'møder' og 'øvrigt' arbejde. Under 'møder' er opremset navne på de deltagende myndigheder, virksomheder, institutioner og/eller personer. Under 'øvrigt' er der f.eks. anført research, netværk, kontor- og it-virksomhed. For henholdsvis 'møder' og 'øvrigt' arbejde er angivet det samlede timeforbrug. Timeforbruget er ikke specificeret på de enkelte møder eller aktiviteter. På fakturaen er afslutningsvist angivet månedens samlede timeforbrug, en timepris og det samlede fakturabeløb plus moms. Fakturaerne indeholder tillige navne eller initialer på de attesterende og anvisende medarbejdere i kommunens bygge- og teknikforvaltning.

Jeg er enig med kommunen og statsamtet i at fakturaerne indeholder oplysninger af den karakter som er omtalt i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2 (drifts- og forretningsforhold).

At oplysningerne efter deres karakter er omfattet af de omtalte oplysningstyper i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, er ikke tilstrækkeligt for at undtagelsesbestemmelsen kan finde anvendelse. Som nævnt, kræves det yderligere at 'det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningen angår, at begæringen ikke imødekommes'.

Efter min gennemgang af sagen mener jeg ikke det kan anses for sandsynligt at aktindsigt i oplysningerne i fakturaerne i almindelighed vil have væsentlig økonomisk betydning for konsulentfirmaet. Jeg henviser navnlig til at eventuelle konkurrenter også uden indsigt i fakturaerne – herunder i timeprisen – til enhver tid vil kunne give Københavns Kommune (eller andre af firmaets kunder) attraktive tilbud

på udførelsen af de omhandlede opgaver. Se hertil de sager der er omtalt i Folketingets Ombudsmands beretning for 1979, s. 294, og for 1987, s. 242.

Heller ikke indsigt i navne på de myndigheder eller myndighedspersoner som har deltaget i møder med konsulentfirmaet, kan efter min mening afslås. Jeg henviser i den forbindelse til at enhver normalt har ret til indsigt i oplysninger om offentligt ansattes arbejdsopgaver, f.eks. hvilke ansatte i Københavns Kommune eller i Københavns Politi der arbejder med graffiti-bekæmpelse, jf. offentlighedslovens § 2, stk. 3.

Endelig henviser jeg til at det som konsulentfirmaet har anført i sin seneste udtalelse af 23. august 2005 om tidligere erfaringer i forbindelse med at kommunen gav Dem indsigt i hvilke ruter der blev optalt graffiti i, ikke er relevant i forhold til oplysningerne i den aktuelle sag. Oplysninger af denne karakter indgår ikke i de omhandlede fakturaer. Formålet med Deres aktindsigtsanmodning har i øvrigt ikke i sig selv betydning for om oplysningerne skal udleveres. Offentlighedslovens regler tager alene sigte på at regulere offentlighedens adgang til aktindsigt – og ikke hvilken brug offentligheden vil gøre heraf. Udgangspunktet er således at de dokumenter der er undergivet aktindsigt, kan offentliggøres, medmindre anden lovgivning er til hinder herfor. Jeg henviser til John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (1998), s. 39.

Myndighedernes synspunkt om at eventuelle konkurrenter ud fra indholdet af fakturaerne skulle få mulighed for at 'kopiere' det særlige koncept som konsulentfirmaet har udviklet, forekommer mig i øvrigt ikke overbevisende. Jeg henviser navnlig til at fakturaernes indhold er af summarisk karakter og f.eks. ikke nærmere angiver indholdet af den præsterede rådgivning.

Samlet set er det således min opfattelse at myndighederne ikke med hjemmel i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, kunne afslå at give Dem indsigt i fakturaernes oplysninger om (B)'s netværk og timesats i forhold til Københavns Kommune.

Jeg har gjort Københavns Kommune og Statsamtet København bekendt med min opfattelse.

Jeg har samtidig henstillet til Statsamtet København at genoptage sagen med henblik på at statsamtet i lyset af det jeg har anført, træffer en ny afgørelse i sagen.

Jeg har bedt statsamtet om at underrette mig om sagens videre forløb.

Jeg beder Dem afvente svar fra statsamtet før De tager stilling til om der er grundlag for at klage til mig igen.

... ”

Statsamtet København oplyste telefonisk den 15. maj 2006 at statsamtet med brev af 11. april 2006 havde bedt kommunen om at træffe en ny afgørelse i sagen.

Københavns Kommune meddelte i brev af 22. maj 2006 at kommunen samme dag havde sendt kopier af de omhandlede fakturaer til A.

NOTER: (*) FOB 1979, s. 294, FOB 1983, s. 175, og FOB 1987, s. 242